

Tư tưởng Hồ Chí Minh

Thứ tư, 10/8/2022, 0:0 , Lượt đọc : 3

Quan niệm của Hồ Chí Minh về suy thoái tư tưởng chính trị

"Có những đồng chí còn giữ óc địa vị, cố tranh cho được uỷ viên này, chủ tịch kia. Có những đồng chí lo ăn ngon mặc đẹp, lo chiếm của công làm của tư, lợi dụng địa vị và công tác của mình mà buôn bán phát tài, lo việc riêng hơn việc công. Đạo đức cách mạng thế nào, dư luận chê bai thế nào cũng mặc. Có những đồng chí hay có tính kiêu ngạo, tự mãn, cho mình là cựu chính trị phạm, là người của Mặt trận thì giỏi hơn ai hết, ai cũng không bằng mình".

"Tư túng - Kéo bè, kéo cánh, bà con bạn hữu mình, không tài năng gì cũng kéo vào chức này chức nọ. Người có tài có đức, nhưng không vừa lòng mình thì đẩy ra ngoài. Quên rằng việc là việc công, chứ không phải việc riêng gì dòng họ của ai".

"Có những đồng chí còn giữ thói "một người làm nên cả họ được nhờ", đem bà con bằng hữu vào chức này việc kia, làm được, không được mặc kệ. Hồng việc đã có đoàn thể chịu, cốt cho bà con, bạn hữu có địa vị là được".

**Tiêu cực trong công tác cán bộ,
tranh chức, tranh quyền**

Thực hiện: Thanh Đoàn TP. Hồ Chí Minh

↓ [File thứ 1: z368790390091091f3fd6bb8168252f2d27636f7154f47_99202271546.jpg](#)

Quan niệm của Hồ Chí Minh về suy thoái tư tưởng chính trị

“Đảng phải chống cái thói xem nhẹ học tập lý luận. Vì không học lý luận thì chỉ khiếm kiên quyết, không trông xa thấy rộng, trong lúc đấu tranh dễ lạc phương hướng, kết quả là “mù chính trị”, thậm chí hủ hóa, xa rời cách mạng”.

“Trong Đảng ta hiện nay còn có nhiều người chỉ biết vui đầu suốt ngày vào công tác sự vụ, không nhận thấy sự quan trọng của lý luận, cho nên còn có hiện tượng xem thường học tập hoặc là không kiên quyết tìm biện pháp để điều hòa công tác và học tập”.

“Có một số đồng chí không chịu nghiên cứu kinh nghiệm thực tế của cách mạng Việt Nam. Họ không hiểu rằng: Chủ nghĩa Mác-Lênin là kim chỉ nam cho hành động, chứ không phải là kinh thánh. Vì vậy, họ chỉ học thuộc ít câu của Mác - Lênin, để lờ người ta. Lại có một số đồng chí khác chỉ bo bo giữ lấy những kinh nghiệm lẻ tẻ. Họ không hiểu rằng lý luận rất quan trọng cho sự thực hành cách mạng. Vì vậy, họ cứ cầm đầu nhắm mắt mà làm, không hiểu rõ toàn cuộc của cách mạng”.

“Xem nhẹ việc học tập lý luận”

Thực hiện: Thanh Đoàn TP. Hồ Chí Minh

↓ [File thứ 2: z3687903907063be017bf98caadd18cae4a74b08eb9eb9_99202271546.jpg](#)

Quan niệm của Hồ Chí Minh về suy thoái tư tưởng chính trị

“Có những đồng chí còn giữ óc địa vị, cố tranh cho được uy viên này, chủ tịch kia. Có những đồng chí lo ăn ngon mặc đẹp, lo chiếm của công làm của tư, lợi dụng địa vị và công tác của mình mà buôn bán phát tài, lo việc riêng hơn việc công. Đạo đức cách mạng thế nào, dư luận chê bai thế nào cũng mặc. Có những đồng chí hay có tính kiêu ngạo, tự mãn, cho mình là cựu chính trị phạm, là người của Mặt trận thì giỏi hơn ai hết, ai cũng không bằng mình”.

“Tư túng - Kéo bè, kéo cánh, bà con bạn hữu mình, không tài năng gì cũng kéo vào chức này chức nọ. Người có tài có đức, nhưng không vừa lòng mình thì đẩy ra ngoài. Quên rằng việc là việc công, chứ không phải việc riêng gì dòng họ của ai”.

“Có những đồng chí còn giữ thói “một người làm nên cả họ được nhờ”, đem bà con bằng hữu vào chức này việc kia, làm được, không được mặc kệ. Hồng việc đã có đoàn thể chịu, cốt cho bà con, bạn hữu có địa vị là được”.

**Tiêu cực trong công tác cán bộ,
tranh chức, tranh quyền**

Thực hiện: Thanh Đoàn TP. Hồ Chí Minh

↓ [File thứ 3: z3687903909965064e2849df89f28b08a28acd80f989d7_99202271546.jpg](#)

Quan niệm của Hồ Chí Minh về suy thoái tư tưởng chính trị

"Phê bình là cốt giúp nhau sửa chữa khuyết điểm, cho nên thái độ của người phê bình phải thành khẩn nghiêm trang, đúng mực. Phải vạch rõ vì sao có khuyết điểm ấy, nó sẽ có kết quả xấu thế nào, dùng phương pháp gì để sửa chữa. Thuốc phải nhằm đúng bệnh. Tuyệt đối không nên có ý mỉa mai, bới móc, báo thù. Không nên phê bình lấy lệ".

"Nếu tôi có vết nhọ trên trán, các đồng chí trông thấy, lại lấy có "nể Cự" không nói, là tôi mang nhọ mãi. Nhọ ở trên trán thì không quan trọng, nhưng nếu có vết nhọ ở trong óc, ở tinh thần, mà không nói cho người ta sửa tức là hại người... Thấy cái xấu của người mà không phê bình là một khuyết điểm rất to. Không phê bình, tức là để cho cái xấu của người ta phát triển. Nói về từng người, nể nang không phê bình, để cho đồng chí mình cứ sa vào lầm lỗi, đến nỗi hỏng việc. Thế thì khác nào thấy đồng chí mình ốm, mà không chữa cho họ. Nể nang mình, không dám tự phê bình, để cho khuyết điểm của mình chứa chất lại. Thế thì khác nào mình tự bỏ thuốc độc cho mình".

**Thiếu kỷ luật, không dám nhận khuyết điểm, dùn đẩy trách nhiệm;
khi phê bình thì né tránh va chạm, có động cơ tư thù cá nhân.**

Thực hiện: Thanh Đoàn TP. Hồ Chí Minh

[File thứ 4: z3687903913061e32c8d91128d90cfed608ac3d915cfac_99202271546.jpg](#)

Quan niệm của Hồ Chí Minh về suy thoái tư tưởng chính trị

"Nghe những lời bình luận không đúng, cũng làm tỉnh, không biện bác. Thậm chí nghe những lời phản cách mạng cũng không báo cáo cho cấp trên biết. Ai nói sao, ai làm gì cũng mặc kệ"

"Nếu chỉ có công tác thực tế, mà không có lý tưởng cách mạng, thì cũng không phải là người đảng viên tốt. Như thế, chỉ là người sự vụ chủ nghĩa tầm thường"

**"Không có chính kiến, không dám phản biện
những nhận thức lệch lạc"**

Thực hiện: Thanh Đoàn TP. Hồ Chí Minh

Quan niệm của Hồ Chí Minh về suy thoái tư tưởng chính trị

"Bệnh hiểm danh - Tự cho mình là anh hùng, là vĩ đại. Có khi vì cái tham vọng đó mà việc không đáng làm cũng làm. Đến khi bị công kích, bị phê bình thì tinh thần lung lay. Nhưng người đó chỉ biết lên mà không biết xuống. Chỉ chịu được sướng mà không chịu được khổ. Chỉ ham làm chủ tịch này, ủy viên nọ, chứ không ham công tác thiết thực".

"Phải khắc phục bệnh cá nhân chủ nghĩa, bệnh công thân, óc địa vị. Nó đẻ ra nhiều cái xấu như xích mích, kèn cựa giữa cán bộ và giữa đảng viên, không ai phục ai, không giúp đỡ nhau, không cộng tác chặt chẽ với nhau. Bệnh cá nhân còn dẫn đến tệ bảo thủ, quan liêu, tham ô, lãng phí, sợ khó, sợ khổ, thấy khó khăn thì đâm ra tiêu cực, bi quan".

"Không phục tùng mệnh lệnh, không tuân theo kỷ luật. Cứ làm theo ý mình".
"Bệnh cạnh thị - Không trông xa thấy rộng. Những vấn đề to tát thì không nghĩ đến mà chỉ chăm chú những việc tí mĩ".

**Tham vọng chức quyền,
kén chọn vị trí, né tránh việc khó.**

Thực hiện: Thanh Đoàn TP. Hồ Chí Minh

Quan niệm của Hồ Chí Minh về suy thoái tư tưởng chính trị

"Trong Đảng ta có một số không ít đồng chí mắc bệnh công thân, cho rằng mình đã tham gia cách mạng lâu năm mà tự kiêu, tự mãn. Hoạt động cách mạng lâu năm là tốt, nhưng phải khiêm tốn học tập để tiến bộ mãi".

"Lại có những người trước mặt thì ai cũng tốt, sau lưng thì ai cũng xấu. Thấy xôi nói xôi ngọt, thấy thịt nói thịt bùi. Theo gió bẻ buồm, không có khí khái".

"Tự cho mình là cái gì cũng giỏi, việc gì cũng biết".
"Tự kiêu tức là cho mình việc gì cũng thạo, cũng làm được. Việc gì mình cũng giỏi hơn mọi người. Mình là thần thánh, không cần học ai, hỏi ai".

**Phát ngôn bất nhất trong và ngoài hội nghị, nói năng
không khiêm tốn, trước mặt không nói, soi mói sau lưng.**

Thực hiện: Thanh Đoàn TP. Hồ Chí Minh